

POSZUKIWANIA W POLSKIM FILMIE O SZTUCE - PRZEGLĄD 8-9.12.83 GORZÓW.

Polski film o sztuce traktowany ciągle jako margines działań filmowych mimo, że ma już tak wiele lat i interesujące rezultaty jest publicznie nieznanym. Wielka szkoda, że nawet nasi eksperci i naukowcy jak do tej pory nie opracowali wnikliwego ujęcia monograficznego interpretującego to zjawisko w kontekście kultury i sztuki. To niewątpliwe przemilczenie ludzi odpowiedzialnych za ten stan rzeczy spowodowało błogi letarg wygodnych administratorów jak i również samych realizatorów filmowych. Ustalone już od długiego czasu reguły dystrybucyjne i organizacyjne obowiązują do tej pory nie biorąc pod uwagę faktu, że coś tu nie funkcjonuje. Co więc z tego mamy, że filmy powstają jak ich prawie nikt nie ogląda przez co tracą swoje podstawowe zadanie upowszechniania naszej sztuki i kultury w kraju i za granicą. Przyzwyczajaliśmy się, że Przegląd Zakopiański zatratwia wszystko, a w praktyce jest tylko jedną z wielu możliwości lansującej zresztą niezmiernie popularny punkt widzenia na ten dość skomplikowany problem egzystencji tego rodzaju filmów. Obiektywnie przyznać należy imprezie zakopiańskiej ważną funkcję społeczną o otwartej i tolerancyjnej formule organizacyjnej, która zapewnia powszechny udział w niej publiczności, działaczy kulturalnych jak i samych realizatorów. Ta żywa impreza zapewniająca dużą satysfakcję twórcom i odbiorcom ma jednak i wady, choćby takie, że jako jedyna w kraju pod pozorem znawstwa i fachowości uciera pewne poglądy i mody, które następnie przez długie lata stymulują rozwój filmów o sztuce. Tam ustalane zdanie opieczętowane nagrodami w postaci PEGAZÓW funkcjonuje jako podstawowy argument w polityce dystrybucyjnej a i też rzutuje na kształt programowy w redakcjach filmowych opracowujących repertuar tematyczny. Tymczasem często bywa tak, że późniejsza praktyka przynosi odmienny obraz wartościowania tych filmów w sferze problematyki jak i nowych formuł koncepcyjnych nie odkrytych przez jury zakopiańskie. Proces odkrywania istotnych realizacji jest bardzo długi i mozolny, bowiem nie stworzyliśmy w naszym kraju innych możliwości eksponowania i rozpowszechniania tych filmów. W ten właśnie sposób „uśpiono” w magazynach wiele wartościowych przedsięwzięć tego gatunku filmowego, a część z nich wogóle odłożono do lamusa z powodu braku kolejnych kopii szesnastkowych i opracowań obcojęzycznych. Łódzki przegląd ma za zadanie odnaleźć te filmy, zarówno te którym na festiwalach i konkursach się powiedziało, ale i też te które z różnych względów na festiwalach nie trafiły albo przez nie własnie wypadły z obiegu publicznego. Cechą wspólną ma być ich poszukujący charakter, ambicja reżyserów nadania swym filmom nowej formuły realizatorskiej naturalnie adekwatnej do problematyki filmowanych artystów. Należy założyć, że stan posiadania jest o wiele obfitszy niż ten na który „skazali” nas często zresztą nieopacznie „ekspertci”, to przekorne przekonanie jest głównym powodem i argumentem naszego spotkania i przeglądu.

Józef Robakowski

BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH
MUZEUM ZAKŁADOWE „STILON”
w Gorzowie Wlkp.

zapraszają na przegląd

pt.: POSZUKIWANIA W POLSKIM FILMIE O SZTUCE

(Sala audiowizualna Muzeum Zakładowego „Stilon” ul. Pomorska 63)

Początek o godzinie 16.00 w dniu 8.12.83 r. i od godz. 16.00 c.d.
w dniu 9.12.83 r. oraz w dniu 9.12.83 r. codzienne seanse od 8.00
do 15.00 dla szkół

Lista filmów przewidzianych w przeglądzie:

1. Bykowi chwata — Andrzej Papuziński — 1971
2. Żywa galeria — Józef Robakowski — 1975
3. Ślad — Helena Włodarczyk — 1976
4. Konstruktywizm Polski — Awangarda Rzeczywista —
Ryszard Waśko — 1979
5. Strefy kontaktu — Małgorzata Potocka — 1981
6. Stażewski — Ryszard Waśko
7. Witkacy — Józef Robakowski
8. Trzy wnętrza — Małgorzata Potocka
oraz filmy eksperymentalne